

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Mors naturalis & mors Christiana. tit. 235

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

& cæter. non per se & ex propria dignitate, sed quoni-
am ex fide & dilectione Dei procedunt. fides nostra at-
que dilectio ijs cultibus ornantur, idè externæ ob-
seruationes illæ non sunt nucleus, sed testæ: nō virtus
ipsa, sed ornamentū virtutis: attamē placent. Deo, &
sua habēt præmia, quoniā vincula & testæ sunt, in qui-
bus includūtur huiusmodi virtutes & regnū Dei, &c.

MORS NATURALIS ET

Christiana.

TITVLVS CCXXXV.

Primò, notandum, quòd stipendium pro
peccato, est mors in hominibus omni-
bus, Roman. 6. Statutum est homini, eò
quòd peccauit, semel mori, Hebr. 9. Hæc
mors naturalis fit semel, sed spiritualis
per peccatum fit sæpe, Prouerbior. 24. Septies in die
cadit iustus & resurgit. Hęc mors naturalis commu-
nis est cum cæteris animalibus, attamen hominis est
cum spe resurgendi & gloriæ acquirendæ cum filijs
Dei, Rom. 8. id quod nō habent cæteræ creaturæ, &c.

Secundò, homo Christianus omnem hic curam de-
bet adhibere, vt scilicet Christianè moriatur: quod fit
si in fide Catholica moritur, quoniam sectæ regnum
Dei non possidebunt, Gal. 5. Secundò, si in charitate,
deposita omni inuidia erga quemcunque hominem,
moriatur. Nam Christus iubet reconciliari fratri
tuo ante oblationem doni in altari, Matthæi, 5. etiam
non vult corpus tuum aut animam habere, si cum in-
uidia recedit. Tertiò, si in pœnitentia cordis recedit,
id est, dolet, quod vnquam Deum offenderit & pro-
ximum, & petit sibi indulgeri, sicut & ipse indulget,
Matthæi. 6. Quartò, quòd omnia propter Deum vo-
luntariè relinquat, donum, vxorem, filios, amicos,
thesaurum temporalē, cogitans, quòd multo amœ-
norem

niorem habitationem habebimus in cælis, multo
fynceriores amicos, angelos, sanctos, &c. & etiam me-
liorem vitã, id est, æternã, & preciosiora bona, quam
sunt hæc temporalia oĩa, Esa. 64. quæ oculus nõ vidit.

Tertiò, tria sunt quæ sathan suggerit in morte, &
quibus angit nostram infirmã naturam: Primò, sug-
gerit dolorem mortis: Secundò, terrorem Dei. Ecce
multa mala & peccata fecisti, Deus tibi irascitur: Ter-
tiò, æternam pœnam inferni: de illis tribus etiam
scriptura dicit Eccles. 7. Memorare nouissima, id est,
mortem, iudicium, pœnam & gloriam, & non pecca-
tis, sed tu non memorãsti illa, &c. Illis tribus tenta-
tionibus quilibet homo moriens tentatur. Hæc sunt
ignita tela sathanæ. Ephes. 6. At oportet hominem il-
la vincere, sed quomodò? Respondeo, oportet te hæc
duo simul compræhendere, mortem & vitam prop-
ter Christum promissam, Ioann. 6, Subindè peccatũ
& gratiam propter gratiam per Christum. Postremò,
infernum & cælum. Si enim vis inspicere solum mor-
tem sinè vita in Christo, solum peccatum tuum, &
non victimam Christi, solum infernum & non victo-
riam Christi, 1. Corint. 15. tunc statim te sathan tra-
het in desperationem, Si autem sic Christum inspeceris,
nempe quòd est vita æterna promissa propter il-
lum, & iustitia illius nobis imputabitur & quòd fre-
git infernum, tunc nihil poterit sathanas. Ideò dicit
Christus Ioan. 16. Confidite, quoniam ego vici mun-
dum, &c.

QVARTO, Hæc igitur est scientia scientiarum,
quòd homo norit quo pacto consolationem sibi met
ipsi acquirat in Christo & hoc vult etiam Christus,
Matt. 11. Venite ad me omnes qui laboratis & onera-
ti estis, & ego reficiam vos. & Ioann. 17. In mundo ha-
bebitis pressuram, in me autem pacem. Est ergò Chri-
stus nostra vita, Ioann. 11. nostra iustitia, 1. Corint. 1.
nostrum cælum & vita beata, 1. Ioan. 5. Sic iterum vi-
citur

ditur sathanas, &c. Nemo ergo hæc tria in seipso inspicere debet, &c.

AN OMNES FIDELIS, MORTUI & VIVENTES, SIMUL ADHUC EFFICIUNT VNUM CORPUS MYSTICUM.

TITVLVS CCXXXVI.

PRI Mò, hæc est infallibilis doctrina Apostolorum, quòd totum corpus fidelium facit vnum corpus mysticum, cuius caput est Christus, & nos singuli membra, 1. Corin. 12. Ephes. 1. Colos. 1. Hoc corpus Christi mysticum quotidie crescit & augetur, quoties quis fidem eius acceperit & baptizatur, sed solum in die nouissimo erit completum. Ideo & in terris & in cælis augmentatur, vbi iam caput, id est, Christus est vsque ad diem nouissimum.

Secundò, hoc corpus mysticum Christi non diuidit mors naturalis. Nam spiritus est immortalis, & ipsa charitas, quæ nos hic adiunxit, cum fide non excidit, 1. Corin. 13. neque Spiritus sanctus discedit ab illis quos semel hic possedit. Et Apostolus Ephes. 2. vocat fideles conciuies sanctorum & domesticos Dei, quod si mul estis conciuies cæli hic & in futuro, mortui & viuentes. Ergo hoc corpus Christi mysticum non diuiditur morte naturali. Sic dicit Augustinus libr. 20. de ciuit. Dei, cap. 9. Mortuorum animæ sanctorum non separantur ab Ecclesia, quæ est adhuc in terris, alioqui neque ad altare Dei fieret eorum memoria, in communione corporis Christi, neque gratiæ fierent DEO pro illis. Sic etiam libr. 10. cap. 7. dicit, quòd cum ipsis sanctis sumus vna ciuitas, licet ipsi in cælis & nos in terra simus, sicuti angeli in cælis, & nos in terris omnes serui vnius DOMINI & DEI sumus.

Tertio, ex illo concluditur, si corpus hoc mysticum